

обезсмърти. Каква славна минута бѣше и за домашнитѣ ни и за насъ, когато ние се срѣзнахме на станцията! Възкръснали отъ мъртвитѣ бѣхме ние двама за тѣхъ, слѣзли живи отъ бѣсилкитѣ, дошли отъ оня свѣтъ. И тѣ се вторачеха въ насъ, за да видятъ, дали сме ние сжщитѣ, дали гробницата не бѣ ни върнала промѣнени, измършавѣли, отбѣлѣзани вече съ нейния незаличимъ печатъ. И буйнитѣ сълзи, които намѣсто думи, бликаха изъ нашитѣ сърца, показваха колко честити бѣхме ние, дѣто се пригрѣщахме пакъ, живи и неповрѣдени. И въ това блаженство, забравихме минали мжки, не щѣхме да знаемъ за бждещи тегла. Ние бѣхме живи, и всички заедно, и тоза бѣ доста за насъ. И трѣгнахме ние отъ Пловдивъ не като на заточение, а като на свадба.

Тритѣ ни сѣмейства съ насъ заедно броеха точно двадесетъ и два члена. Имахме и шестъ слугини и единъ слуга които доброволно бѣха се съгласили да сподѣлятъ нашето заточение, та се набирахме 29 души. Дадоха ни и четирма полицейски пазачи, и всички заедно влѣзохме въ единъ отворенъ третокласенъ вагонъ, тѣй като на насъ двама, които пжтувахме на държавна смѣтка, бѣха дадени третокласни билети, а сѣмействата ни не пожелаха да се огдѣлятъ отъ насъ, па освѣнъ това нѣмаше и отворени вагони отъ други класове.

Въ сжщия класъ влѣзоха, разпрѣдѣлени въ нѣколко третокласни вагони, и 320-тѣ души наши спжтници, осжденитѣ като насъ на заточение наши братя. Много отъ тѣхъ се видѣха весели, защото се избавяха отъ вжжето, но много изглеждаха злочести, защото, безъ да бждатъ изложени на опасността да бждатъ обѣсени, тѣ се грабваха отъ домоветѣ си, напущаха своитѣ си и трѣгваха за неизвѣстни мѣста, къмъ непознати мжки и тжги.

Колкото за насъ, ние вардени отъ полицията бѣхме и на заточение отивахме, но блаженствувахме. Съ насъ заедно пжтуваше и радостта. Всички безъ изключение се радвахме, че се отдалечавахме отъ Пловдивъ, отъ неговитѣ бѣсилки и тъмници, отъ неговитѣ страхове и плачове. Военното щастие бѣше се вече промѣнило, Плѣвенъ се очакваше вече да падне, и руситѣ можаха скоро да пристигнатъ и въ Пловдивъ. И ние настрѣхвахме като помислѣхме, какви нечуги и невидѣни още буйства можаха да се извършатъ, при